

az előmbe adott külső mobile és immobile bonumokat, teljes tehetőségem szerént et bona Concientia elosztottam modo sequenti.

Elsőbben is találtatván jobbágyok nro apróstól 11 tizenegyen.

Ezeket így osztottam, Kalotaszegi Keleczeli Layk Urszuly két fiával, házával és minden bonumaival, úgy nagy-oklosi Domba Juon egy kis fiával minden maga rész örökségeivel együtt nyil szerént juta Pápai Pálnak.

Kalotaszegi Keleczeli Layk Gavrilla Három fiával és minden külső belső örökségeivel s bonumával; úgy nagy-oklosi Domba Dán maga rész örökségével és bonumaival — ugyan nyil szerént juta Pápai Péternek.

Domba Mihaila igen vén lévén közre hagyatott a szolgálatból innumeraltatván.

Az vizen innen levő szántó földek dolgai sat.

Ezen osztálylevélinek csak az első levelét s az utolsóinak negyedrészt foszlányát találtam meg, néhai körjegyző: Pápai Zsigmond hátrahagyott családi íratai között ez előtt 12—15 évvel, a belívek hiányoztak, a hátsó kopott darabról osztálylevélírója neve hiányozván, csak ennyi volt kivehető:

(ph) Balog Mihály mpra ns személy	? mpra
(ph) Cséke Dániel mpra ns személy	Várm. assesor

Közli: SIMÉNFALVI GYÖRGY.

*

CXXXII.

Száz éves iskolai bizonyítvány. ¹

Lecturis Salutem a Domino!

Infrascriptus praesentibus testor fidemque facio, Adolescentem Egregium Dominum Josephum Pálffy de Tartsfalva publicas meas in Logicam. Metaphysicam, et Moralem Philosophiam praelationes, tam diligenter atque cum profectu frequentasse; quod in examinibus finalibus prima Condiscipulorum suorum classis notam promeritus fuerit; cum hac praeterea in addiscendis literis diligentia Condecens morum honestatem, legibus Scholasticis satis superque conformens conjunxisse, in quorum omnem fidem propriam manum et Consuetum Sigillum adhibui. Claudiopoli die 1 a Aprilis Anni 1797.

Josephus Pákey de ead.

in collegio Unitariorum Claudiopolitano
(P. H.) Philosophiae etc. Professor P. O.

¹ Eredeti a tarcsafalvi Pálffy család levéltárában.

² Pecsét: viasz, egyszerű paizs, benne fél hátsó lábón álló oroszlán, farka két ágú, szájában egy kereket tart, tetején egy jobb kar kivont kardot tart és több cziráda.

Közli: PÁLFY ALADÁR.

Ima Jakab Elek koporsójánál.¹

Öröklétü Isten! megindult lélekkel gyültünk össze a gyásznak és szomorúságnak eme hajlékában, melyet a te templomoddá szentel az őszinte fájdalom. Egybegyültünk, hogy a kegyelet érzelmeinek áldozzunk e gyászos koporsó mellett, mely egy hasznos tevékenységben töltött életet rejt el szemeink elől. Egybegyültünk, hogy lelkeink nagy neved imáadásában olvadjanak fel e szomoruan ünnepélyes pillanatban, midőn mindenható hatalmadat a rombolás e gyászos művében láttatod velünk. Megrendül lelkünk, mert látjuk mily tehetetlenek vagyunk legparányibb eszközeiddel szemben, melyek az elmulás és enyészet szolgálatában, néhány rövid nap alatt vissza parancsolják az embert a porba, melyből vétetett. Midőn te szólasz örök hatalom, emberi erő nem nyújthatja életünket tovább csak egy szempillantással is. Az enyészet szelének első fuvallatára darabokra török az. Különböző sorsban születünk és élünk; de a halál titokzatos világa néhány rövid óra alatt egyenlővé teszi a képedet viselő legszánalmasabb teremtményt a hatalmasok leghatalmasabbjaival. Miben kevélykednék tehát? Fedezze bár testünket bibor és bársony; környezzen bár alárendeltek serege; legyen bár tudásunk mérhetetlen, mint a tenger mélysége; álljon bár hatalmunk és dicsőségünk magasan, mint a nap: mindez csak arra emlékeztet, hogy annál több, a mit itt kell hagynunk; csak annál sötétebb árnyakkal vonja be képzeletünkben az éjszakát, mely a legboldogabb életnapra is elkövetkezik. Hova lesznek a különbségek, melyeket annyi szeretettel ápolgatunk ember és ember közt? Mi marad meg a koporsó számára a hiúság, nagyra-vágyás és önzés műveiből, a melyeknek szolgálatában meddővé válik annyi jobb sorsra érdemes emberi élet? Koldus és király, szegény és gazdag, bibor és daróc elvegyülnek s békén pihennek egymásmellett az egyenlőségben, melyet a sir újra helyreállított.

Erősek ereje, hatalmasok ura, nagy Istene! Megismerjük, hogy te vagy egyedül élő és munkálkodó hatalom. Mi és minden teremtmény csak általad vagyunk. Tied az erők és tehetségek, melyekkel az élet nagy mezején bizonyos munkák mellé állítál. S ha a lélek

¹ 1897. jul. 24. Budapesten.